सर्गः २ तथेति कामं प्रतिशुश्रुवान्रघोर्यथागतं मातलिसारथिर्ययौ। नृपस्य नातिप्रमनाः सदोगृहं सुदक्षिणासूनुरपि न्यवर्तत ॥ ६७ ॥ तमभ्यनन्दत्प्रथमं प्रबोधितः प्रजेश्वरः शासनहारिणा हरेः। परामृशन् हर्षजडेन पाणिना तदीयमङ्गं कुलिशव्रणाङ्कितं ॥ ६८ ॥ इति क्षितीशोनवतिन्नवाधिकामन्महाक्रतूनां महनीयशासनः। समारुरुक्षुर्दिव मायुषः क्षये ततान सोपानपरम्परामिव ॥ ६९ ॥

तथेति। मातलिः सारथिर्यस्य स इन्द्रः यथा येन मार्गेण आगतः तेनैव मार्गेण पुनरपि ययौ किं० इन्द्रः रघोः मनोरथं अङ्गीकृतवान् रघुरपि दिलीपस्य गृहं आगतवान् किं० रघुः अश्वस्य अलाभात् न अतिहृष्टं मनोयस्य सः ॥ ६७ ॥ तमिति। प्रजेश्वरः दिलीपः रघुं प्रशंसितवान् किं० दिलीपः इन्द्रस्य शासनहारिणा दूतेन प्रथमं ज्ञापितः पु० किं० हस्तेन रघोः अङ्गं स्पृशन् किं० हस्तेन हर्षात् जडीभूतेन किं० अङ्गं कुलिशस्य वज्रस्य क्षतेन चिह्नितं ॥ ६८ ॥ इतीति। एवं प्रकारेण दिलीपः महायज्ञानां नवाधिकां नवतिं विस्तारयामास किमर्थं आयुषः क्षये स्वर्गं आरोढुमिच्छुः यज्ञरूपां सोपानपंक्तिमिव किं० दिलीपः महनीयं प्रशंसनीयं शासनं आज्ञा यस्य सः ॥ ६९ ॥